

Cecil Rhodes öröksége:

A „Round Table” hálózata a kis nemzetek ellenében uralja a globális világot

(folytatás a 6. oldalról)

5., Egyetemek, tudományos intézetek, alapítványok, tanulmányi központok, gondolati műhelyek, fórumok. A kiválasztás, a képzés, a felkészítés, a felépítés és a pozícióba helyezés intézményei. A koordinált hálózat legismertebb intézményei az USA-ban: Harvard, Columbia, New-York University, Princeton, Yale, Stanford, Chicago, Georgetown; Nagy-Britanniában: Oxford, Cambridge, London School of Economics. Carnegie Alapítvány, Hoover Intézet, Stratégiai és Nemzetközi Tanulmányok Központja, Világgazdasági Fórum, stb.

6., Sajtó-és média tudatiparág, információs monopólium, filmipar, nyomdák, kiadók, internet, az iskolai tananyagok publikálásának kizárólagossága.

Meghatározó fórumok: New York Times, Washington Post, Newsweek, International Herald Tribune; CNN, ABC, CBS, NBC.; hetilapok, folyóiratok: The Economist, a német Der Spiegel, a francia Le Monde, a Foreign Affairs, a Commentary, a The National Interest; hírügynökségek: Reuters, Associated Press, DPA, France Press.

A tömegek gondolkodásának átférfalását, meggyőzését, a nemzeti értékrendek megtörését azonban nem elég újságírókra, programozott és maszkírozott celebekre bízni, szükség van tudósokra, fizetett írókra, a tudatmódosítás laboratóriumi szakembereire, hiszen nem kevesebb a feladat, mint például észrevétlenül gyengíteni egy-egy ország lakói közötti összetartozást, erősíteni a szeparatizmust és a bizalmatlanságot, megfosztani őket a tiszta víztől és a tiszta levegőtől, csökkenteni az egészségügyi és oktatási kiadásokat, tönkretenni a kisgazdaságokat, elárasztani a piacot dömpingárukkal, korlátlan előnyben részesíteni a múlt- és transznacionális nagyvállalatokat, felgyorsítani a termőföld eladását és elhagyását, a közszolgáltatások privatizálását, az import munkaerő beengedését, korlátlan teret engedni a szórakoztatóipar kábításának, az üzletszerű örömszerzésnek, a racionális gondolkodástól való eltérítés Amerikában már kipróbált kommersz eszközeinek, stb. A tömegtájékoztatói intézmények tulajdonosai és a vezető propagandisták a központok legszigorúbb ellenőrzése alatt állnak, s pillanatokon belül lecserélhetők, a fizetett közéleti pályák felépített alanyai szintén egyik napról a másikra helyezhetők a süllyesztőbe.

Abraham Lincoln amerikai elnök utalt arra, hogy az alibi demokráciában már nem „a nép kormányoz a népet”, hanem a pénzülgarchia szolgálatában álló fizetett politikai elit a látszatok fenntartásával. „A pénz hatalom mindent maga alá gyűr, hogy meghosszabbítsa uralmát, kihasználja az emberek hiszékenységét, egészen addig, amíg a vagyon néhány kézben halmozódik fel és a köztársaság elpusztul.” A gazdasági globalizáció kiveszi a hatalmat a közjóért felelős kormányok kezéből és a tőkés társaságok kezébe teszi le. Az ember védtelen és tehetetlen eszközzé válik a birodalom szolgálatában, az ellenállókat pedig könnyen fel is áldozzák a rettegés, a megfélemlítés, a gyűlöletkeltés és a bosszú oltárán.

Rhodes beteljesülő életműve

Foglaljuk össze **Cecil Rhodes** örökségét, életművének kiteljesülését a globális világ folyamataiban:

A globalizáció: a tőke és a szabadpiac korlátatlan uralmából származó - társadalmi, gazdasági, kulturális, szociális és más - egyenlőtlenségek sora, amely következményeiben emberellenes, közérdekellenes, az életet piaci kérdéssé silányítja, s elosztási viszonyaival mélyen sérti a társadalmi igazságosságot, kiszolgáltatva és megalázva a peremre szorult, lecsúszott versenyképtelen tömegeket.

A világkormány: a hatalomgyakorlás privatizált formája. Integrálja és aláveti az egyes államok hatalmi elitjét. A pénzülgarchia kontroll kiterjed a nemzetállamok kormányaira, törvényhozó és végrehajtó szerveire. A hatalom privatizálása azt jelenti: mutat rá Drábik János -, hogy az „egy ember, egy szavazat” elven létrejövő számbeli többséget kiszorítja a gazdasági és pénzügyi erőfölényen alapuló többség, így a szervezett magánhatalom a közhatalom fölé kerekedik, s a közvélemény befolyásolásával, tudatos megtévesztésével érvényesíti akaratát. A nagyobb érdekérvényesítési többség mindenkor felülkerekedik a demokratikus számbeli többségen!

A piac: a szervezett pénzügyi hatalom szolgáltató intézménye.

A háború: a gazdasági erőforrások és a vagyonok átcsoportosításának eszköze.

A neoliberalizmus: a szabadsággal való visszaélés szabadsága, mely a köztulajdon ellenőrzött és felelősségteljes irányítása helyett a pénzügyi korlátlan társadalmi felelőtlenségét teszi elfogadottá az információs monopóliumok útján.

A libertarianizmus: a liberalizmus szélsőséges irányzata, a szabályozatlan piacgazdaság és a maximális egyéni haszon gátlástalan híve, amely eltörölné a jóléti szolgáltatásokat és privatizálná a közösségi ellátó rendszereket. Minden gazdasági és pénzügyi túlkapas lehetséges, ha az megfelelő haszonnal kecsegtet.

Koponya és Csontok Rendje

Ami profitáló, az a jogrendszer számára akkor is megengedett, ha egyébként nyilvánvalóan erkölcsstelen és etikailag elítélendő.

A nemzetközi pénzintézetek és multinacionális nagyvállalatok magánvagyonára épülő pénzülgarchia tehát kormányok felett álló globális hatalom, amely egyúttal - a nyilvánosságot és a demokratikus döntéseket kerülő - titkos szervezetek központilag irányított hálózata is. Ennek a világhatalomnak legfőbb eszköze a pénz és az eladásítás **uzsorakammattal**. A pénzülgarchia alapján terjeszkedő neoliberalis világrend leggyakoribb áldozatai a kis nemzetállamok, melyeket antidemokratikusan létrehozott, ellenőrzhetetlen **nemzetek feletti szervezetekbe** kényszerítettek be, így például banki-, pénzügyi-és kereskedelmi szervezetekbe. Létrejön a globalizált jog, a nemzetközi igazságszolgáltatás, rendőrség, hadsereg; eltűnnek a korábbi dinasztikus és nemzeti középosztályok, helyükbe új kasztok lépnek: a pénzülgarchia, a gazdasági háttérhatalmat kiszolgáló politikai és államigazgatási osztály, a bérből és fizetésből élők, alkalmazottak, segélyezettek, eltarítottak, lecsúszottak. A folyamat legfőbb finanszírozói a nemzetközi pénzintézetek és bankok, amelyek biztosítják az agyamos **médiaháttér** intézményeinek működését, bekebelezik a közvélemény-formálás szervezeteit, gondoskodnak az együttműködő helyi uralkodó csoportok megvásárlásáról, a magánérdekeket kiszolgáló technokrata vezetők irányító pozícióba helyezéséről, pártok, politikuskok, választási kampányok támogatásáról a birodalmi érdekeknek megfelelően.

A nemzetközi nagytőke gyakorlatilag felügyeletet gyakorol a **jegybankok** és a kormányok felett, befolyásolni képes a törvényalkotást (törvény gyártás rendelkezésre), az igazságszolgáltatást, s ellenőrzést kell gyakorolnia - nem győzzük hangsúlyozni - a sajtó és a média világa felett, mert nem tisztán piaci elit, hanem kapcsolatban áll az alvilággal, a maffiakkal, a terroristákkal, a titkos szervezetekkel, a pénzmosás, a korrupció, a feketegazdaság összefonódó erőivel, lásd még fegyverkereskedelem, kábítószer termelő és forgalmazók címszó alatt.

A piac nem önszabályozó, nem teremt semmiféle gazdasági esélyegyenlőséget és demokráciát, csupán az erősebb győzelmet biztosítja a gyengébb felett. A tulajdon, a tőke, a termelés és a szolgáltatások szabad áramlása újratermeli az egyenlőtlenségeket, eldologiasítja az emberi viszonyokat, szembeállítja a társadalom tagjait a megélhetésért vívott napi harcban. A szociálpolitika például már nem alkotmányos alapjogra épül, hanem az új gazdag elit adakozókedvére. A profit magától sohasem „csorog le” oly mértékben, hogy az egész társadalom jól járjon. A klasszikus kapitalizmus fellendülést hozó időszakával ellentétben, az új kapitalizmus elítje már nem „jóbacsi” módjára viszonyul a vesztesekhez, nem hajlandó eltartani a versenyképteleneket, ellenkezőleg: annak az államnak a lebotlásában érdekelt, amely szociális, pénzügyi, környezetvédelmi és más védő hálókat próbál vele szemben szövögetni.

Cecil Rhodes

A saját érdekeiket hajszoló pénzügyi csoportok és a közérdek által vezérelt társadalom híveinek küzdelme egyre reménytelenebb az utóbbiak szempontjából. A kis nemzetállamok mindeddig sikertelen kísérletek tették azért, hogy korlátozzák a **tőke szabad, de kártékony áramlását**, mérsékeljék társadalomellenes hatásait, az elszegényedést, s annak következményeit. A nemzeti önvédelem - a globalizáció kritikai értelmiség és az antiglobalista mozgalmak támogatásával is - a jelszavakban megfogalmazott célok ismételtetésénél tart: esélyegyenlőség, igazságosság elosztás, a közérdeket megerősítése, a lemaradók felzárkóztatása; érdekegyeztetés, érdekvédelem, jogvédelem; a köz akaratát érvényesíteni tudó, ellenőrzött állam, amely partneri viszonyt ajánl a munkaadóknak és a munkavállalóknak a kölcsönös felelősség alapján, stb.

A politikai elit világszerte politikai játékokat játszik, de a klasszikus ideológiáknál erősebben hat a piaci-üzleti élet logikája, ezért a hatalmi elit a tulajdonjogok alapján különül el, - egyesek gazdagsága mások elszegényedéséből származik -, a vagyon feletti korlátlan uralomhoz pedig annak két legfontosabb garanciáját is megteremtette: zavartalan befolyás a **jogalkotásban és a jogérvényesítésben**. A hazai politikai választóvonalak aszerint is meghúzhatók: melyik párt miként viszonyul az új kapitalizmus-

hoz, a neoliberalis gazdaságpolitikához, a globalizációhoz és annak hatásaihoz: az egyenlőtlenségek és a társadalmi igazságtalanságok növekedéséhez. Am egyik politikai erő sem határozta meg pontosan és tartósan viszonyát az új kapitalizmushoz. A négyévenkénti kurzusváltások alkalmával meghirdetett új gazdasági-társadalmi programok ellenére 1990 óta tartósan maradt az uzoracivilizáció tendenciája - ahogy ezt Drábik megfogalmazza - : termelőgazdaság helyett pénzülgarchia; teljesítmény helyett spekuláció; emberközpontú gazdaság helyett pénzülgarchia; ellenőrzött közhatalom helyett ellenőrzetlen magánhatalom; érdemi demokrácia helyett formális és kiüresedett tartalmú demokrácia. A két tömbre szakadt ország négy évenként ígérgető versenyyel és hazugságokkal válaszol a világméretű kihívásokra. Semmi sem drága a hatalom megszerzéséért és megtartásáért. **Deák Ferenc**, a haza bölcse mondta 1869-ben: „Sem a népnek, sem az országnak nem barátja az, aki elérhetetlen vágyakat éberszt a könnyen hívók kebelében.”

Ha a magánhatalom erősebb mint az állam

A végkövetkeztetések között az egyik legnyilvánvalóbb az, hogy a világ **igazi nagy kérdései**, feszültségei és válság helyzetei nem kicsi, önző és jelentéktelen politikai pártok között feszülnek, hanem:

- a **szegénység** és a **gazdagság** között,
- a **környezetremlés** és a **környezetvédelem** között,
- a már reménytelenül lecsúszott **népek, népcsoportok, társadalmi rétegek** és felemelkedésük még megmaradt esélyei között.

A racionális tények világa klasszikus ellentétre vezethető vissza, ám annak megoldása sem pártpolitikai:

* **a szabadság** az erőseknek kedvez: lehetővé teszi, hogy megkülönböztessék magukat képességeik és teljesítményeik szerint, ez felemelkedésük alapja;

** **az egyenlőség** a gyengék menedéke, akik a versenyben alul maradnak; az egyenlőség ennyiben a szabadság korlátozása, de szabadság nélkül nincs társadalmi haladás, egyenlőség nélkül nincs társadalmi igazságosság;

*** **a testvériség** (szolidaritás) képes megteremteni az előző kettő közötti helyes arányt, a harmóniát, amely biztosíthatja a társadalmi békét. (Ezt rúgták fel a világválság kirobbantói.)

A „Szabadság, egyenlőség, testvériség” elvét gátlástalanul figyelmen kívül hagyták a gazdasági-pénzügyi világválság kirobbantói, s a társadalmi béke megbomlásából sem vonták le a felelősségteljes következtetéseket. A statisztika változatlan: a világ lakosságának a fejlett ipari országokban élő 20 százaléka fogyasztja el a világ erőforrásainak 86 százalékát, míg a világ lakossága 80 százalékának jut az erőforrások maradék 14 százaléka.

A globális pénzülgarchia közös világsztratégiáját végrehajtó magánhatalom titkos és szervezett hálózatáról beszél egy egyetemi hallgató a vizsgáján - korábban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, ma utódja tanszékeken - akkor leállítják, hagyja a világ-összeesküvés elméleteket. A mindennapi valóság tényleges intézményeiről és bekövetkezett eseményeiről pedig jobb nem beszélni, mert rásütnek valamilyen megbélyegző, minősítő jelzőt. Az ellenőrző tényleges hatalom mindenütt jelen van és - megtévesztő módon - átmenetileg minden hatalomra esélyes politikai erő támogat, hogy aztán egyik pillanatról a másikra indoklás nélkül cserben hagyja bármelyiket. Néha az utolsó utáni pillanatig tagad, aztán lelepleződése után beismertes, kritika és bocsánatkérés nélkül vált új szempontú tematizálásra, mintha mi sem történt volna. Amikor 2008 őszén Amerikában a **Long Term Capital Management (LTCM)**, a **hedge fundok** (spekulatív kockázati tőkealapok) élén spekulációs versenyesejétekével világszerte pénzügyi lavinát indított el, egyes hazai szakemberek azt a megtévesztő képet vetítették a lakosság elé, mintha csak egy-két amerikai bankház (Bear Stearns, Lehman Brothers) átmeneti nehézségeiről lenne szó, a FED által korrigálható hibákról, a magyar bankrendszer minden tagja oly szilárd, s kellő tartalékokkal rendelkezik (pl. az MKB a kikezdetetlen szilárdságú Bayerische Landesbank háttérével), hogy az államnak semmilyen beavatkozó lépésre sem kell készülnie, mert „...*Magyarországot a válságnak csak az oldalszele éri el.*” Soha, senki nem korrigálta a nyilatkozatokat nyilvánosan. A szélsőségesen szabályozatlan, meghaladott neoliberalizmus működőképességének, az államok eladósodásának, a pénzülgarchia megbénulásának következményeit egyszerűen áthárították az adófizetőkre.

A nemzetközi pénzülgarchia és hazai kiszolgálói az állam lebotlásában érdekeltek, - gyenge állam: nagyobb érdekérvényesítő képesség. („Az állam a legrosszabb tulajdonos!” „A minimális állam” elmélete: legyen olyan gyenge, hogy ne tudjon ellenállni a nemzetközi nagytőkének.) **Franklin Delano Roosevelt**, az Egyesült Államok 32. elnöke, - az egyetlen, aki két ciklusnál tovább vezetett a Fehér Háztól és 1933-1945 között négy terminusra választották meg - az utolsó volt, aki még befolyásmentesen jellemezhetette azt a helyzetet, amikor a magánhatalom maga alá gyűri a társadalmat és az őt képviselő demokratikus államot: „*Nincs biztonságban egy demokráciának a szabadsága, ha polgárai eltűnnek, hogy akkorára nőhessen a magánhatalom, hogy erősebb legyen, mint maga a demokratikus állam.*” Végül térjünk vissza az alapító atyákhoz, **Thomas Jefferson** elnök mához szóló igazságához: „*Ha az amerikai nép valaha is megengedi a bankoknak, hogy azok ellenőrizzék a pénz kibocsátását... a bankok és a korporációk tovább növekednek és megfosztják a lakosságot minden vagyonától egészen addig, míg gyermekeik arra ébrednek egy szép napon, hogy otthonlanná váltak azon a földrészen, amelyet apáik megszereztek.*”

Dr. Ilkei Csaba<http://tdyweb.wbteam.com/CecilRhodes.htm>